

[Hauch.]

har jeg tænkt paa at faa tilvejebragt en midlertidig Ordning, gældende for et Aar, og denne Ordning skal se saadan og saadan ud, havde vi selvfølgelig taget det Spørgsmaal op til Behandling i Udvalget og tilkaldt Ministeren til Samraad derom. Det er dog en given Sag. Men den Vej har den højtærede Minister ikke valgt. Det skal jeg, som sagt, i og for sig ikke kritisere — Ministeriet maa selv bestemme, hvor det vil forelægge sine Forslag. Men jeg vil værne Flertallet her i Tinget imod, at Ministeren vil give det Udseende af, at vi skulde vise Uvillie mod Forhandling. Jeg har foreholdt den højtærede Minister, at han har fundet sig foranlediget til at gaa den ekstraordinære Vej at forelægge et Forslag i Folketinget paa et Tidspunkt, da vi sidder i et Udvalg her i Tinget og forhandler om Sagen, og jeg finder det naturligt, at Offentligheden faar Kendskab til, hvordan Sagen ligger. Men i øvrigt skal jeg ikke fremsætte Kritik. Jeg haaber, at det trods alt, trods de mere eller mindre tvære Egenskaber, den højtærede Minister tildeler mig i denne Sag, til sidst maa være muligt for den højtærede Minister at forlige Tingene om en Jordlovgivning, som gør det muligt at fortsætte dette samfundsnyttige Arbejde under bedre og lysere økonomiske Kaar, det samfundsnyttige Arbejde, som vi alle er enige om, Udstykningen er.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch) bliver stadig ved at tale om den Tendens, der ved Udstykning efter 4. Oktober-Lovens Regler er i Retning af at begunstige Statens Overtagelse af Jorden. Jeg vil gerne spørge, om det ærede Medlem for en Gangs Skyld kan oplyse Tinget om, hvorvidt den Begunstigelse er blevet større i de sidste Aar end i de første 10—11 Aar efter, at Loven var blevet gennemført i 1919. Det vilde spare Tinget megen Tid og os andre mange Taler, hvis vi kunde faa at vide, hvornaar den Begunstigelse er blevet større, under hvilken Form, ved hvilke Ændringer det er sket.

Dernæst vil jeg sige angaaende Forhandlingslysten hos de forskellige Partier, at jeg fremsatte, som bekendt, Jordlovsforslaget for Landstinget i September. Det ærede Medlem gør nu gældende, at man begærede forskellige Oplysninger, men at de først kom frem i Februar. Jeg vil da gerne spørge det ærede Medlem om, hvad det var, som fandtes i disse Oplysninger, der giver nogen som helst Begrundelse for, at man

først kunde begynde Forhandlingerne efter, at de var fremskaffet. Ethvert Barn vil ved at læse disse Oplysninger igennem se, at hvis man virkelig *vilde* forhandle, kunde Forhandlingerne foregaa lige saa vel før som efter, at Oplysningerne var fremkommet. Selvfølgelig maa der Tid til at fremskaffe Oplysningerne, naar de er af et saadant Omfang, som her er Tale om. Men der var ikke det mindste i Vejen for at føre Forhandling, hvis man fra Flertallets Side havde ønsket at forhandle om det Forslag, jeg har fremsat. Der er imidlertid intet som helst forebragt mig om Forhandlingsvillighed før den 18. Februar. Jeg vil endelig sige, at hvis man nu paa den anden Side vilde bruge disse Oplysninger som Grundlag for Forhandling, saa har det ærede Medlem været mindre heldig. Thi hvis han har læst Oplysningerne igennem, vil han dèr have fundet de Tal, som jeg nævnte i min første Tale, og som viser, at man ude omkring ingenlunde ønsker, at Udstykningen efter 4. Oktober-Loven skal standse. Det er derfor ikke af megen Værdi, at det ærede Medlem faar Oplysninger, naar han saa gaar stik imod disse Oplysningers Resultat. Det har i hvert Fald ikke bidraget til at gøre det ærede Medlem forhandlingsvillig. Man faar nærmest det Indtryk, at det hele drejer sig om, at man vil have standset Jordlovgivningen, ingen Udstykning have i den kommende Tid. Der er ikke noget sagligt, der taler for det; jeg forstaa heller ikke, hvad der er af politisk, men det maa det ærede Medlem selv afgøre.

Ordføreren (Hauch): Den højtærede Landbrugsminister forudsatte, at vi kunde have fortsat vort Arbejde ganske uden Hensyn til disse Oplysninger og deres Beskaffenhed. Men naar man beder en Minister om Oplysninger til Klaring af en Sag, er det ikke ualmindeligt, at man venter, til disse Oplysninger er fremkommet. Det gjorde vi ogsaa, og jeg synes ikke, vi skulde have Bebrejdelser herfor. Men jeg kan jo skønne, at paa det Tidspunkt — nemlig den 9. Februar — da den højtærede Landbrugsminister sendte os Oplysningerne, har han været inde i dybe Overvejelser af, hvordan det Forslag skulde se ud, som skulde forelægges i Folketinget nogle faa Dage efter, saa den højtærede Landbrugsminister har jo forberedt sig paa, at disse Oplysninger ikke skulde gøre noget Indtryk i Landstinget.

Maa jeg saa endelig sige til det Spørgsmaal, som den højtærede Landbrugsminister rettede til mig om, hvad det var, der havde givet Anledning til, at vi gennem Aarene